

[Justitsministeren.]

lige Omstændigheder kan Politiet tillade, at disse Bestemmelser fraviges for et begrænset Tidsrum. Der er her først og fremmest tænkt paa, at en Egn midlertidigt kan være opskræmt, eller der kan herske Panikstemning som Følge af begaaede Mord, Overfald eller lignende, og at Egnen i øvrigt ligger saa øde, at det kan være af Betydning at se bort fra de almindelige Bestemmelser.

Ogsaa § 11 indeholder forskellige strengere Bestemmelser rettet mod de bidske Hunde. Det hedder heri, at saafremt en Hund bider sagesløs Person eller paa anden Maade volder ham Skade paa Person eller Ejendom, er Besidderen pligtig at erstatte Skaden og at udrede Godtgørelse for Svie og Smerte, Lyde og Vansir, hvorhos Besidderen straffes med Bøde. Har Hunden tidligere foraarsaget Skade, hvorfor dens daværende Besidder er ifaldet Bøde eller Erstatningsansvar i Henhold til Dom, Vedtagelse eller Forlig, skal Politiet paalægge Besidderen at lade Hunden dræbe, naar den ikke bestandig holdes bundet eller indelukket eller forsynet med forsvarlig Mundkurv. Tilsvarende Paalæg kan meddeles Besidderen af en Hund, der viser sig bidsk eller glubsk eller har den Vane at forulempe Folk ved paa Gader, Veje, Stier eller Pladser m. v., der er aabne for almindelig Færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem, eller som forulemper Husdyr i Ejendom eller paa Marken. Naar saadant Paalæg er meddelt, er Besidderen pligtig at underrette Politiet, saa snart Hunden overflyttes til en anden Kommune, jfr. de Bemærkninger, jeg gjorde før om § 1. Hunde, der angriber og beskadiger Husdyr, navnlig Faar og Lam i Ejendom eller paa Marken, kan nedskydes uden foregaaende Forsøg paa at optage dem i Henhold til Loven om Mark- og Vejfred af 1872.

Endelig indeholder § 12 nogle helt nye Bestemmelser. I Stk. 1 foreslaas det, at Dyrplagere ikke maa holde Hund uden Politiets eller Justitsministeriets Tilladelse.

I Medfør af § 6 i Lov af 17. Maj 1916 om Værn for Dyr har Justitsministeriet, foranlediget af mange Klager, udfærdiget Bekendtgørelse af 28. November 1934 om Kontrol med erhvervsmæssig Handel bl. a. med Hunde. Heri er bl. a. fastsat, at Personer, som driver saadan Handel eller erhvervsmæssigt Opdræt af de nævnte Dyr, skal foretage Anmeldelse til Politiet, der fører et vist Tilsyn. Bekendtgørelsens Bestemmelser har imidlertid ikke været tilstrækkelige til at gennemføre en betryg-

gende Kontrol. Navnlig har man savnet Mulighed for at hindre Personer, der er straffet for Dyrplageri, eller andre særlig uegnede Personer i at drive den Art Virksomhed. Da Dyreværnsloven ikke indeholder Hjemmel til at give saadanne Bestemmelser ad administrativ Vej, foreslaar jeg nu i Stk. 2, at Personer, som driver erhvervsmæssig Handel med eller erhvervsmæssigt Opdræt af Hunde, skal have Politiets Tilladelse, og at denne overhovedet ikke kan meddeles Personer, der er anset med Straf for Dyrplageri eller Overtrædelse af Dyreværnsloven. Det er altsaa saadanne Bestemmelser, der er indsat i § 12.

Hermed har jeg gennemgaaet de nye Hovedbestemmelser i dette Lovforslag.

Fra Katteelskere har jeg faaet Anmodning om Indførelse af Straffebestemmelser mod de Hundeelskere, der samtidig er Kattehadere, og som giver den sidste utiltalende Følelse Udtryk i en Tilbøjelighed til at pudse de elskede Hunde paa de hadede Katte. Jeg mener dog, at man ved den øvrige Lovgivning i Forbindelse med de nye Bestemmelser i § 11, jfr. § 12, kan ramme den Art Sport, hvis den tager Form af Dyrplageri.

Endvidere har jeg naturligvis modtaget en Række Henvendelser vedrørende Hundenes Griseri paa Gaderne. Jeg anser det dog for rimeligt ikke i en Lov, der skal gælde for hele Landet, at udpensle Regler for Hundenes Stolgang, der formentlig mest passende kan ordnes efter de enkelte Kommuners Forhold og henvises til lokale Vedtægter. Jeg er selvfølgelig villig til at forhandle herom i Udvalget, da jeg ved, at det interesserer mange Medlemmer. Maaske burde man ogsaa i Udvalget se paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Lænehundenes lidet misundelsesværdige Tilværelse maaske kunde forbedres gennem visse Regler. Jeg har ikke turdet foreslaa saadanne, men jeg er villig til at forhandle om dem. I øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag, der er stillet af en Hundeejer, som hverken er Hundeelsker eller Hundehader, og som altsaa derfor er tilpas neutral. Jeg tror, at det gaar saadan nogenlunde midt imellem, hvad Fanatikere til begge Sider kunde ønske.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 28 af 21. Marts 1873 om Brandvæsenet i Købstæderne med Undtagelse af København. Dette Lovforslag gaar ud paa, at det, saa-